

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

LIX. Ioannes Elector XLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](#)

virtutibus & literis navans operam: quibus accessit Carolus Serenissimi Lotharingiæ Ducis filius Metensis Episcopus in Canonicorum Moguntinorum Album tum temporis relatus. Compendio dicantur multa. Quod belli & pacis tempore desiderari ultra poterat in Wolfgango, non erat: hostis enim cum nunc instaret minus à Romana Ecclesia fugitivus, aut minus in Hungaria Mahometanus, muneri suo Elector examissim satisfecit. Interea prægravi senectute domi detentus in sua provincia, nihil non egit, ut Ecclesiæ, Imperii & suam causam ageret. Serarius Wolfgangi gesta clausit hac coronide: *Funebrem habuit concionem R. D. Ioan. Elgardus SS. Theologie Doctor ejusdemque Principis Sacellanus. Multa de illo dixit, oculatus ipse testis, præclara.* I. quod in ægritudine illa sua, cum quadragesimale ageretur jejunium, nulli aut Medico aut alteri carnium ejus suadenti cedere voluerit. II. Quod quotidianas Canonicasque precationes omni omnino die, ne in lethali quidem morbo eas intermittendo diligenter precatus. Et hic memini Oratorem, justo quodam dolore commotum, in eorum tempore ac desidiam Clericorum invectum, qui nulla sepe aut levi certe causa domi vel foris, Officii statisque sui prorsus immemores. Sancto illi Sacrum precum debito non satisfaciunt. III. quod admodum demissæ, magnoque cum animi dolore de peccatis confessus sit, idque audio, illum etiam solitum antea observare & à Confessario Patre, ut se moneret, ac reprehenderet liberè, petere: peccatorem in se esse, Dei vices illum sustinere. IV. Cum damni aliquid segetibus a feris inferri querelæ ab eum venissent: malo, dixit, ferinis perpetuo carere carnibus, quam detimento affici subditos. Diem suum obiit an. 1601. postquam sedit an. 19. sub Pont. Gregorio XIII. Sixto V. Urbano VII. Gregorio XIV. Innocentio IX. & Clemente VIII.

SECULUM XVII.

LIX. IOANNES ELECTOR XLIII.

JOANNES ADAMUS ex illustrissima Bikiorum stirpe germen nobilissimum Heripoli & Moguntiæ mansuetioribus & severioribus instructus literis, Franciam & Italiam petiit, ubi ob corporis venustatem & præclaram indolem uno altero in hospitio

I

ten-

tentatus, vicit & triumphavit lacrymis etiam detestatus lascivorum insidias. Moguntiam reversus, & an. 1595. Scholastici, ut appellant, officio honoratus, à perpetuis consiliis fuit Wolfgango Electori; ubi jam tum rem in Eychfeldia Catholicam promovit, & Heiligenstadiense Societatis JESV Collegium auxiliis firmavit eò loci Legatus missus. An. 1601. ætatis suæ 36. electus Archipræsul, quæ verbis, quæ factis sese præstítit cunctis pretiosissimum. Commodè an. 1602. promulgatum Jubilæum Electoris hñjus monstravit exempla insignia: in æde enim sacra exhomologesi lustratâ conscientiâ, Deum Evcharisticum è sui Suffraganei manibus accepit, id facientibus Canonicis & civitatis primoribus, ac demum populo numerosissimo. Aliàs verò solenniori modo ad Aram ipse operatus, aut Processionum publicarum Ducem aut Comitem se exhibens, post se attraxit latè circumfusos populos, & quidem etiam Heterodoxos. In hos qualis fuerit Adamus, palam ostendit disceptatio publica præsente Christianissimo Rege & Electore hoc ab Ebroicensi Præfule simûlque Calvinianorum coryphæo Plessio instituta: ejusdem enim disceptationis synopsin è Gallico in latinum idioma translatam, ac nomini suo dedicatam tam magis fecit, ut detracto è digitis annulò pretiosissimo offerentem sibi devinxerit, palam testatus, placere sibi maximopere argumenta adversus novatores proposita Libros è contrario novis placitis infectos Vulcano consecrari, vel saltem removeri mandavit, & plurimos, nisi communia eaque sacra Romana præplacerent, à Catholicorum mensis exclusos voluit. Zelum Electoris sui ardentissimum laudarunt maximè Comitatus Königsteinianus & Reineggensis, in quibus Catholicæ Religionis præclara jecit fundamenta, & Electorali sua præsentia, quod minùs se opponerent, absterruit Heterodoxos; excitavit verò ad constantiam Orthodoxos. Igitur nihil magis, quam longè majorē inter vivos ætatem desiderarunt omnes boni in Electo-

re

re hoc, de quo dicebant, consumatus in brevi explevit tempora multa, 3. nempe annorum compendio vivis est eruptus an. 1604. sub Leone XI. Pont.

LX. IOANNES ELECTOR XLIV.

Ioannes Schyvvardus perquam nobilis & antiquæ familie de Cronenberg decus, in Germanico Romæ Collegio virtutibus & literis juventutem exornavit. In patiam reversus ab Archipræsule Wolfgango constitutus est in spiritualibus Vicarius, à Metropolitanis vero delectus Scholasticus, dehinc Decanus, ac demum Archiepiscopus an. 1604. Inter Electores Moguntinos postremus fuit omnium, quos aliorum authorum potius, quam suo testimonio celebratos nobis reliquit Serarius. Paucissima cur de eodem scripsit, causa fuit, quod scribenter absterruerint & viventis Antistitis modestia, & Historicorum multorum regula, qua cautum sibi dicunt, ut non nisi mortuorum gesta scribant, ne adulacionis incurvant notam. In compendiis etiam *ex ungue Leones* oportet cognoscere: tantus vero fuit Schyvvardus *Leo*, ut supremas in orbe *Aquilas* Rudolphum II. & Mathiam Augustos fratres sua potissimum autoritate denique conciliaverit. Eminus & cominus contra *Pseudoleones* in Bohemia indutus armis, inter Victores Principes merito potuit numerari: eapropter a Christiano Brunsuicensi Duce post Pragensem cladem bello vexatus durissime, Joannem Tillium suum laudavit liberatorem. Genuinos dein aestimare & promovere doctus *Leones* Schyvvardus, rejecto suâ etiam sententiâ Friderico Bohemorum seditionis antesignano, *Leonem bavarum*, Maximilianum I. suo calculo elegit Imperii Dapiferum. Amicis igitur & *Aquilis* & *Leonibus* tutus atque securus, nec latum unguem cessit Acatholicis, difficultia sane passus tempora, ubi nimirum per annos 30. continuos bellum pro aris & focis à nonnullis Pseudo-Christianis, Heterodoxis, & Mahometanis